

[Boligministeren.]

stensen ikke tillægger dem nogen særlig værdi.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har jo meget udførligt motiveret venstres stilling, der i hvert fald ikke har virket overbevisende på venstres traditionelle forbundsfælle. Der er for så vidt ikke tale om, at det ærede medlem har stillet et ændringsforslag; derimod er der tale om en reel afvisning af dette lovforslag med en henstilling om, at der udarbejdes et helt nyt lovforslag i overensstemmelse med det meget omfattende, jeg kan vel sige kommissorium, som det ærede medlem med megen flid har udarbejdet med henblik på denne opgave.

Jeg har i et samråd haft en meget indgående drøftelse med det ærede medlem om de synspunkter, han her har givet udtryk for, og som er nedfældet i betænkningen. Jeg har i udvalget erklæret, at der er et sagligt sigte i de af det ærede medlem anførte betragtninger; der peges på en række problemer, hvis løsning trænger sig på. Men jeg har i samme forbindelse peget på, at det drejer sig om problemer, som boligministeriet og de planlæggende myndigheder længe har været opmærksomme på og har arbejdet med, også under tidligere boligministre. Når jeg ikke mener at kunne gå ind for det ærede medlems tankegang, er det jo alene af den grund, at man ikke for det perspektiv, der er i det ærede medlems forslag, må glemme det meget påtrængende arbejde, der skal gøres og skal gøres hurtigt. Der er tale om nærliggende opgaver; der foreligger en stærkt udtalt trang til at få dem løst og til at få disse arbejder planlagt i fællesskab for det begrænsede område, vi her behandler. Hvor begrænset opgaven skal være rent geografisk, om man muligvis skal tage andre kommuner med end de otte, der omfattes af lovforslaget, beror for så vidt på det påtænkte udvalg i overensstemmelse med lovforslagets § 1, stk. 1.

En af de væsentligste grunde til, at jeg ikke mener at kunne gå ind for det ærede medlem hr. Axel Kristensens tanke, er den, at planen vil medføre en sådan ændring i de kommunale forhold i Københavnsområdet og jeg ikke finder det rimeligt eller forsvarligt at tage dette problem op

til behandling gennem et nyt lovforslag efter det ærede medlems synspunkter, så længe forudsætningerne herfor ud fra kommunalpolitiske og økonomiske synspunkter ikke er klarlagt i fornødent omfang. Noget sådant sker ikke — jeg siger ikke fra den ene dag til den anden, men det sker ikke fra det ene år til det andet. Det forekommer mig, at man netop under udvalgsarbejdet har fået et klart indtryk af, at kommunerne ikke uden videre lader sig sætte til side. Det har lovforslaget heller ikke tilsigtet, og de stillede ændringsforslag er som allerede nævnt udtryk for, at der har været fuld enighed om ikke at lade nogen tvivl tilbage i så henseende.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen citerede en udtalelse af departementschef Skalts fra forordet til den skitse, der er fremlagt, og gav udtryk for, at disse udtalelser var en hård dom over dette lovforslag. Jeg vil hellere sige det på den måde, at udtalelserne er en programerklæring for den angivne målsætning; det er de samme synspunkter, der understreges i betænkningen.

Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen i forbindelse med dette lovforslag taler om tempo og vilkår i folketingsudvalget, skal jeg minde om, at det er anden gang, dette lovforslag er blevet fremsat. Sidste gang blev det fremsat den 30. november 1960, og nu er vi inde i måj måned det følgende år. Der har været en række møder, og der har været samråd, så jeg synes, der har været rigelig tid til at behandle lovforslaget.

Det ærede medlem har i den udtalelse, som jeg før kaldte det ærede medlems kommissorium, i punkt III pålagt boligministeren at lade udarbejde et lovforslag og giver de kommunale råd adgang til i fællesskab at træffe de aftaler, der er nødvendige af hensyn til planlægningsarbejdet under visse forhold, som er nævnt i forslaget. Det fremgår af det ærede medlems forslag, at kan der ikke opnås enighed om en aftale, skal boligministeren — som jo i øvrigt ikke skal have tillagt særlig megen myndighed — optræde som mægler, d. v. s. stille et forslag, som det siges, enten til „vedtagelse eller forkastelse“, og hvis forslaget bliver forkastet, skal boligministeren i folketinget fremsætte et lovforslag, som